

Słowo Życia – marzec 2025

do druku: ([pdf - v. czarno-biały](#)) i ([pdf - v. z kolorowym logo](#))

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodzieży) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?” (Łk 6, 41).

Jezus, zszedłszy z góry po nocy spędzonej na modlitwie, wybiera swoich apostołów. Gdy dociera na rozległą pąskowy, zwraca się do nich w długiej przemowie, która zaczyna się od oznajmienia błogosławieństw.

W Ewangelii według św. Łukasza, w przeciwieństwie do Ewangelii Mateusza, są tylko cztery błogosławieństwa dotyczących biednych, głodnych, cierpiących i udręczonych, a także ostrzegają przed bogatymi, sytymi i aroganckimi^[1]. Upodobanie Boga do najbardziej potrzebujących, Jezus czyni swojej misji, kiedy w synagodze w Nazarecie^[2] zapewnia, że jest napełniony Duchem Pana i że przynosi dobrą nowinę ubogim, wyzwolenie więźniom i wolność uciśnionym.

Następnie Jezus wzywa uczniów, aby miłowali nawet swoich nieprzyjaciół^[3] – przesłanie to znajduje ostateczną motywację w postawie Ojca niebieskiego: „*Błogosławcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny*” (Łk 6, 36). Zapewnienie to jest także punktem wyjścia do kolejnego pouczenia: „*Nie sądźcie, a nie błędziecie sądzić; nie potępiajcie, a nie błędziecie potępiać; odpuszczajcie, a błędzie wam odpuszczone*” (Łk 6, 37).

Następnie Jezus ostrzega, celowo przerysowując obraz:

„Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?”

Jezus naprawdę zna nasze serce. Ile razy w życiu codziennym doświadczamy ze smutkiem, jak łatwo jest surowo krytykować brata czy siostrę, ich błędy i sąbości, nie biorąc pod uwagę, że w ten sposób przypisujemy sobie prawo, które należy się wyjątkownie Bogu. Aby usunąć belkę z własnego oka, potrzebujemy pokory, która wypływa ze świadomości, że jesteśmy grzesznikami, którzy cięgle potrzebują Bożego przebaczenia. Tylko ci, którzy mają odwagę dostrzec własną „belkę”, a więc uświadomić sobie w czym sami muszą się nawrócić, błęd w stanie zrozumieć, bez osądzenia i bez wyolbrzymiania, własne i cudze sąbości i uciśnienia.

Jednak Jezus nie zachęca do przymykania oczu i przyzwolenia, by sprawy toczyły się swoim torem. On chce, żeby Jego naśladowcy pomagali sobie nawzajem w podjęciu życia. Również Apostoł Paweł stanowczo wzywa nas, abyśmy troszczyli się o innych: „pouczali nieposłusznych, podnosili na duchu bojaźliwych, troszczyli się o słabych i byli wyrozumiali dla każdego”^[4]. Tylko miłość jest zdolna do takiej służby.

„Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz?”

Jak wprowadzić w życie to słowo? Rozpoczynając czas Wielkiego Postu możemy – oprócz tego, co już powiedziano – prosić Jezusa, aby nauczył nas patrzeć na innych tak, jak On ich widzi, tak jak widzi ich Bóg. A Bóg widzi oczami serca, bo Jego spojrzenie jest pełne miłości. Aby sobie nawzajem pomóc, moglibyśmy takę przywrócić pewną praktykę, która naznaczyła życie pierwszej grupy dziewcząt z focolare w Trydencie.

„Na początku – tak opowiada Chiara grupie muzułmańskich przyjaciół – nie zawsze było łatwo kochać w sposób radykalny. (...) Na naszych wzajemnych odniesieniach łatwo osiada kurz i jednostronność ulegała osłabieniu. Działo się tak za każdym razem, kiedy zwracaliśmy uwagę na czyjeś słabości, niedoskonałości... Kiedy się daną osobę osądzało – stygło i wzajemnej miłości. Dla zaradzenia tego rodzaju sytuacjom, pomyślałyśmy pewnego dnia o zawarciu między nami specjalnego paktu. Nazwałyśmy go «paktem miłosierdzia». Każdego ranka podejmuje się decyzję, by na bliźniego – spotykanego w szkole, w pracy... – patrzeć tak, jakby był to człowiek zupełnie nowy, nie pamiętać o jego słabościach czy wadach, zakrywać wszystko miłością. (...)

Było to postanowienie mocne, podejmowane przez nas wszystkich wspólnie; pomagało nam być zawsze pierwszymi w miłowaniu, na podobieństwo miłosiernego Boga, który przebacza i zapomina.”^[5]

Oprac. Augusto Parody Reyes
i Zespół Słów Życia

[1] Por. Łk 6, 20-26.

[2] Por. Łk 4, 16-21.

[3] Por. Łk 6, 27-35.

[4] Por. 1 Tes 5,14.

[5] Ch. Lubich, Miłość bliźniego, na spotkaniu przyjaciół muzułmanów, Castel Gandolfo, 1 listopada 2002. Por. Ch. Lubich, *L'Amore reciproco*, Città Nuova, Roma 2013, s. 89-90.